

We willen koeien die gemakkelijk veel ruwvoer verwerken en zoveel mogelijk probleemloos produceren.' Jean Geelen (44) en Godelieve Daenen (44) uit Sint-Pietersvoeren houden hun doel goed voor ogen in de fokkerij. Een verdere verbetering van het rendement zien zij onder meer in het fokken van een duurzame en economische veestapel. Vandaar ook het streven naar ruim gebouwde melkkoeien. 'Ik zoek eigenlijk een massakoe', verduidelijkt Jean, die om die reden hoofdzakelijk Amerikaanse stieren inzet. Ook Canadese en Franse stieren krijgen af en toe kansen. Het huidige assortiment stieren bevat namen als Garter, Convincer, September Storm, Jesther en Nombreux. Nederlandse stieren komen er minder vaak aan te pas. 'Ik heb altijd al het idee dat die stieren niet zoveel macht vererven. Volgens mij is dat veeleer een koe met extra behoefte aan krachtvoer die niet zo goed uit de voeten kan met een hoofdaandeel ruwvoer.'

Duurzaam en economisch fokken

Sinds een tiental jaar vallen Jean en Godelieve niet meer onder de echte fokkers op te delen. Daarvoor haalt Geelen twee belangrijke oorzaken aan. 'Het is moeilijk om met fokkerij nog geld te verdienen. Economisch gezien is het steeds minder interessant om je daarmee bezig te houden.' Om die reden probeert hij in de eerste plaats een duurzame koe te fokken. 'Als de boekhouder langskomt luidt het advies de kosten te drukken nu de melkprijs verder zakt. Vandaar dat ik behalve in een voermengwagen nooit veel in machines heb geïnvesteerd. Het verder streven naar een meer economische koe is volgens mij één van de weinige opties om het rendement verder te verbeteren.' Momenteel ligt de productie van de ongeveer 90 melkkoeien op 9397 kg melk met 3,96 % vet en 3,40 % eiwit over 305 dagen. Het quotum met het laagste aantal koeien vol melken is allerminst een doel. 'Hoeveel koeien je uiteindelijk

Jean Geelen: 'Wij willen onze koeien niet drijven tot de laatste liter'

Fokken om te melken

gaat melken speelt niet zozeer een rol. Wij willen onze koeien niet drijven tot de laatste liter.'

Vanuit het oogpunt van economie worden de op bestelling aangekochte rietjes ook altijd geknipt en krijgen proefstieren veelvuldig kansen op het bedrijf. Zelfs op het jongvee komt op een enkele uitzondering na altijd een proefstier. De reden daarvoor wijst ook hier weer in de richting van economisch rendement. De vraag rijst alleen of dat niet ten koste gaat van het geboortegemak. 'Als je altijd met pinkenstieren werkt, denk ik dat je almaar naar smallere koeien selecteert. Ik heb trouwens niet de indruk dat er hier na verloop van tijd meer zwaardere kalvingen zijn.' Bijna verontschuldigend over het feit dat hij geen fokkersfreak is, beklemtoont Geelen: 'Ik hoop eigenlijk dat de proefstier ook goed werkt.'

Een tweede reden voor het schrappen van diepgaande fokkerijactiviteiten valt te zoeken in de historie van het bedrijf. 'We zijn eind jaren tachtig en begin jaren negentig geruimd voor brucellose',

Godelieve en Jean Geelen: 'Het streven naar een meer economische koe is één van de weinige opties om het rendement nog verder te verbeteren'

De stal biedt nog ruimte voor quotumgroei

samen hebben, ofwel je moet koeien hebben die niet snel vet worden.'

De factor arbeid houdt Geelen gezien zijn activiteiten bij de raad van bestuur bij Belgomilk nauwkeurig in het oog. 'Mijn vrouw helpt altijd voor 100 procent mee op het bedrijf, maar als ik weg ben, doet zij al het werk alleen', vertelt hij. 'Elk werk kan zij perfect van mij overnemen.' Tegen-

over een extreme groei staat deze veehouder dan ook licht weigerend. 'Er zijn soms wel eens mensen die zeggen: "Maar de robots komen toch?" Dan durf ik me wel eens af te vragen: werkt die eigenlijk voor de bank of voor de boer?' Voor de vernieuwing van de melkveestal overwoog Jean en Godelieve wel even om een robot te plaatsen. Bij nader inzien bleek het systeem niet te passen. 'Met één robot kwamen we niet toe en voor twee hadden we niet genoeg quotum.'

Groei vormt een vaag doel van het bedrijf. Zeker in de huidige landbouwpolitiek stellen Jean en Godelieve zich de vraag of ze nu juist wel of juist niet tot groei moeten overgaan. Concrete plannen zijn er met de vernieuwde mobiliteit voorlopig nog niet. 'Eigenlijk hebben we met ons huidige quotum voorlopig wel genoeg, maar als ik de kans ertoe krijg, wil ik wel groeien', benadrukt Geelen. 'We hebben nog plaats in de stal, we beschikken over voldoende grond en voer en onze melkinstallatie kan het gemakkelijk aan. De vraag is alleen tegen welke prijs?'

Annelies Debergh

haalt Geelen een pijnlijke herinnering op. 'Dat was zwaar, niet alleen financieel, maar ook emotioneel.' Op dat moment beslisten Jean en Godelieve nooit meer zo ver te gaan in de fokkerij. 'Ik heb er niets op tegen dat sommige veehouders daarin veel investeren, maar hier past dat niet. Ik fok koeien die melk moeten geven. We hebben gewoon een quotum te vullen.'

Constant voeren

Het bedrijfsareaal van 60 hectare ligt op twee verschillende locaties. Vanwege de betere grondsoort in het nabijgelegen Milen verbouwt Geelen daar naast 13 hectare maïs nog 3,5 hectare suikerbieten en 3,5 hectare aardappelen. De 42 hectare in Voe-

ren bestaat uit 12 hectare maïs, 8 hectare maaiweide en ruim 20 hectare graasweiden.

Graskuil voert Geelen ook tijdens de zomer. 'Het is misschien niet erg economisch om graskuil verder door te voeren maar het zorgt er wel voor dat het voer evenwichtiger is voor de koeien.'

Naast een flinke partij ruwvoer op basis van gras, maïs en perspulp krijgen de koeien nog ruimschoots toegang tot vier krachtvoerstations in de stal. 'Je zou met één totaal rantsoen natuurlijk heel wat krachtvoer kunnen besparen', bedenkt Geelen zich. Alles aan de krib voeren ziet hij echter niet zitten. 'Ofwel je moet de koeien op het vlak van de kalvingen goed